

№16/БЕРЕЗЕНЬ 2016

МОНОЛІТ

КОВАЛЬСЬКА
ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА

SILTEK™

КАЧЕСТВЕННЫЕ МАТЕРИАЛЫ

ДЛЯ СОВРЕМЕННОГО СТРОИТЕЛЬСТВА

МОНОЛІТ

ЗМІСТ

03 СЛОВО ПРЕЗИДЕНТА КОМПАНІЇ ОЛЕКСАНДРА ПИЛИПЕНКА

04 БІЗНЕС У ЦИФРАХ
Дані з реалізації продукції ТМ «Авеню» та «Авеню Декор»
Реалізація продукції ТМ Siltek у регіонах України
Дані з реалізації конструктивного залізобетону

06 НОВИНИ/РОЗІГРАШ
Півмільйона гривень — нагорода за довіру

07 НОВИНИ/ФУТБОЛ
«Конструктив» — чемпіон

08 НОВИНИ/ВИСТАВКА
ПБГ «Ковальська» у незвичному форматі на Kyivbuild-2016

10 ІННОВАЦІЇ/ТРЕНДИ

12 ІСТОРІЯ КОМПАНІЇ
Ми робимо бетон... і не тільки!

14 НАШІ ЛЮДИ
Відданість справі

16 ТОП-ІНТЕРВ'Ю
Сергій Гончаренко: «Якщо робота цікава, завжди робиш її з натхненням, ентузіазмом і захопленням»

18 ПЛАНУВАННЯ ОСЕЛІ
Нова будівельна традиція

22 СВІТОВИЙ ДОСВІД
На високій швидкості

24 ТОЧКА НА КАРТІ
Невідомі стежки

26 АНОНС ПОДІЙ
У фокусі: вистави, концерти, розваги

28 СПОРТ/ЗАХОПЛЕННЯ
Спорт для справжніх чоловіків

30 ПРИВІТАННЯ

МОНОЛІТ № 16

БЕРЕЗЕНЬ/2016

Засновник та видавець:
ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»

Юридична адреса:
Київ, вул. Панаса Мирного, 4

Головний редактор: **Юлія Турко**
Арт-директор: **Ярослав Руденко**
Редактор: **Наталія Андріяш**
Керівник проєкту: **Роман Суліма**

Виконавець:
медіастудія
Custom Lab
www.customlab.ua

Фото: shutterstock.com, архів ПБГ «КОВАЛЬСЬКА»
Періодичність: 4 рази на рік
Наклад: 3 000 примірників
Номер підписано до друку: 18.03.2016 р.
Під час використання матеріалів посилання на журнал обов'язкове. Відповідальність за точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори. Редакція може публікувати статті у порядку обговорення, не поділяючи думки автора.

Шістдесят років — дивне відчуття. Багато це для компанії чи ні, судити важко. Коли пам'ятаєш, як ставав на ноги перший невеличкий завод, а зараз перед тобою — масштабне виробництво, почуття змішуються. Ти відчуваєш неймовірну гордість, що доклав руку до створення справжнього будівельного гіганта України. Разом із нашою країною ми переживали складні часи, здобували незалежність, рухалися до «великого світу». Компанія, як-то кажуть, завжди була у тренді. Неважливо, коли ти приєднався до команди: поринаючи в цей особливий будівельний світ, здається, що жив тут від самого початку.

Базуючись на досвіді та здобутках зарубіжних колег, ми створили власну модель розвитку. І фундаментом її є люди. Потрібно зауважити, що наші співробітники позитивно відгукуються на таку політику. Приємно бачити, коли в одній компанії працюють цілі династії! Саме старання наших працівників виводять «Ковальську» в лідери вітчизняного ринку.

Хоча останні роки видалися для України нелегкими, ми шукаємо цивілізований вихід із ситуації. Ми не можемо впливати ні на економічні, ні на природні обставини, можемо лише адаптуватися, правильно реагувати. І ця реакція — зміни, як внутрішні, так і зовнішні. Тільки перевтілення можуть збагатити досвід, органічно вписати тебе у контекст сучасності. Причому примітка ця на сторінках історії — не статус «бізнес магната», а ім'я компанії, яка є дійсно значущою для розвитку України та української нації. Саме таке бажання є запорукою успіху ПБГ «Ковальська» упродовж цих 60-ти років!

*Олександр Пилипенко
Президент Асоціації Промислово-будівельна група «Ковальська»*

Кожне із підприємств ПБГ «Ковальська» оснащено найсучаснішим обладнанням провідних виробників світу, що дозволяє нам виготовляти високоякісну продукцію із найкращими естетичними та архітектурними показниками. Бренди «Бетон від Ковальської», «Авеню», «Авеню Декор» та Siltek відомі по всій Україні і з кожним роком попит на них зростає.

Дані з реалізації продукції ТМ «Авеню» та «Авеню Декор»

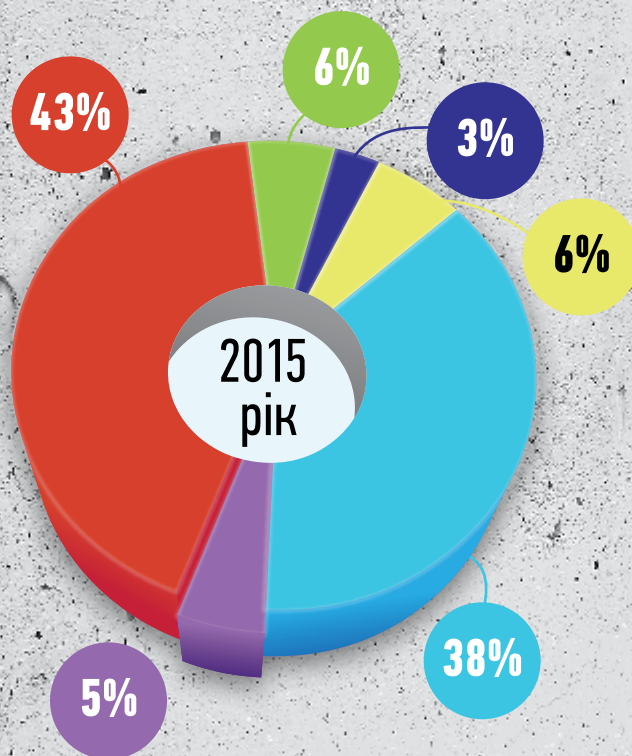
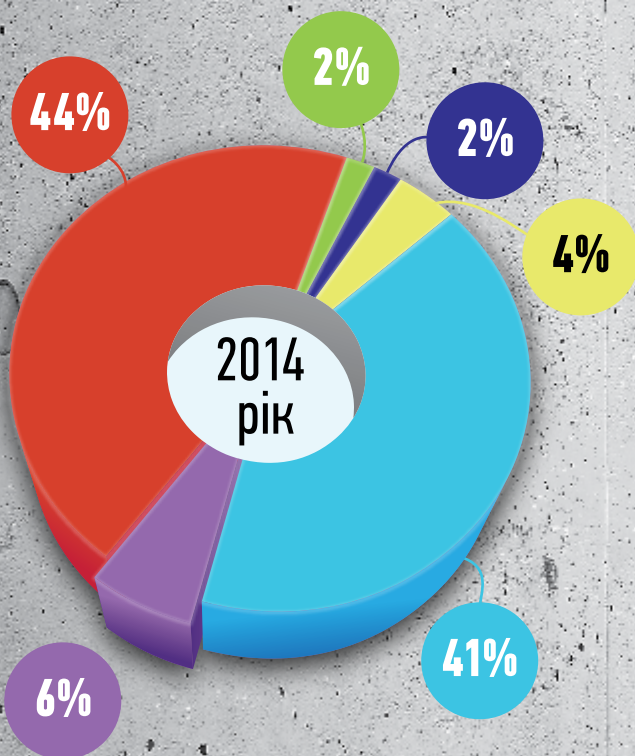
■ Старе місто

■ Колормікс

■ Фіюжн

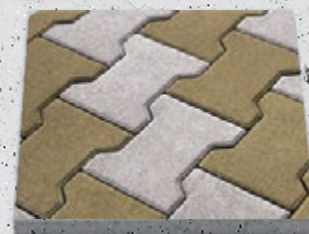

- Решітка
- Трапеція
- Ромб
- Княжий шлях
- Модерн
- Вінтаж
- Фіалка
- Римський камінь
- Паркет
- Діагональ

■ Інші

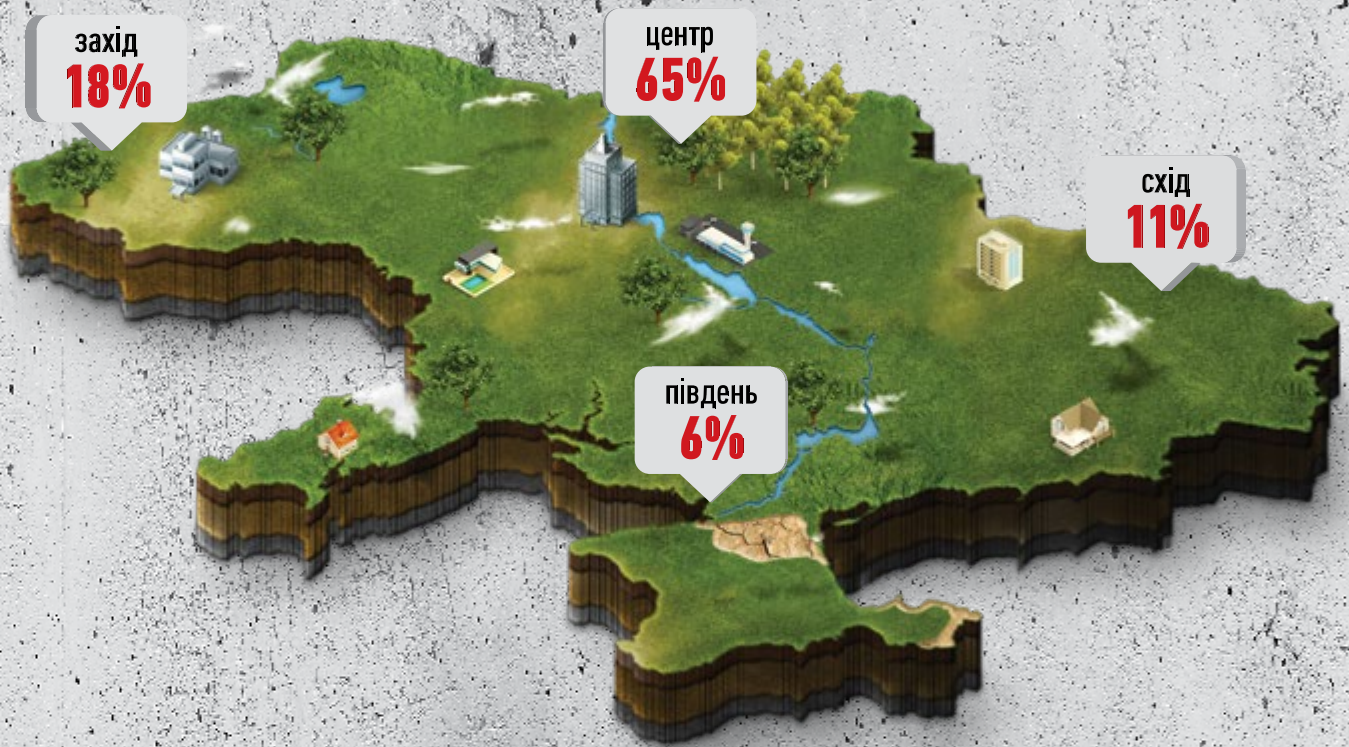

■ Бруківка

■ Подвійне Т

Реалізація продукції ТМ Siltek у регіонах України

Дані з реалізації конструктивного залізобетону

ПІВМІЛЬЙОНА ГРИВЕНЬ — НАГОРОДА ЗА ДОВІРУ

Неймовірно яскраве шоу та масу позитивних емоцій подарувала своїм покупцям Промислово-будівельна група «Ковальська».

Один дисконтний сертифікат номіналом 500 тис. грн і два по 100 тис. грн, що дають відповідні знижки при купівлі квартири ТМ «Нерухомість від Ковальської», нарешті знайшли своїх власників.

Безпрецедентна акційна пропозиція була приурочена до новорічних свят, тривала з 1 грудня 2015 року по 31 січня 2016 року та передбачала розіграш однієї знижки у розмірі 500 тис. грн та двох знижок по 100 тис. грн серед тих, хто придбав житло в будинку на вулиці Вірменській, 6а у Дарницькому районі Києва.

«Такі знижки складають 30-40% від вартості об'єкта інвестування», — пояснив генеральний директор Промислово-будівельної групи «Ковальська» Сергій Пилипенко. Завершення будівництва, за його словами, заплановано на кінець поточного року.

«Я радий бачити так багато гостей у цій святковій залі. Мені приємно, що ви нам довіряєте. Обіцяю, що зі свого боку ми робимо усе можливе, аби ваші інвестиції були виправданими», — додав Сергій Пилипенко під час розіграшу у столичному концерт-холі Bel Étage.

Переможцем головного призу — знижки у розмірі півмільйона гривень — став 72-річний киянин Володимир Цимбаліст. Навіть заповнюючи документи з нотаріусом після закінчення розіграшу, переможець не міг повірити у свою удачу. За його словами, квартиру від «Ковальської» в будинку на Вірменській він купив для онука, а вибрав її тому, що «це найкраще місце для життя».

Напередодні дня закоханих для двох чарівних жінок, Валентини Паламарчук та Олени Молчанової, власниці

комфортного житла «Від Ковальської», приємною несподіванкою став вигравш призів по 100 тис. грн.

Інші гості заходу також не були обділені увагою, адже спеціально для них було передбачено розіграш цінних подарунків. Це дисконтні сертифікати на купівлю об'єктів нерухомості ПБГ «Ковальська» та сертифікати на побутову техніку.

Музичним подарунком для усіх став виступ відомого колективу «Авіатор», який розважав гостей заходу протягом святкового вечора.

На завершення Сергій Пилипенко зазначив, що задоволений проведенням цієї акції: «За результатами акції і кількості людей, які взяли в ній участь, я впевнено можу сказати — це успішна і вдала ідея, і ми продовжуватимемо подібні активності надалі».

«КОНСТРУКТИВ» – ЧЕМПІОН

У запеклій боротьбі, що точилася упродовж трьох днів між футбольними командами підприємств Промислово-будівельної групи «Ковальська», впевнену перемогу здобув «Конструктив».

Футбольний турнір, який пройшов з 12 по 14 лютого 2016 року у спортивному комплексі КПІ, розпочався підняттям жовто-блакитного стягу та виконанням гімну України від юної Софії Дяченко, за участі 10 команд:

- «Ковальська» (ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»),
- «Конструктив» (ТОВ «Бетон Комплекс»),
- «Бетон Сервіс» (ТОВ «Бетон Сервіс»),
- «АвтоБуд» (ТОВ «Автобудкомплекс-К»),
- «Будіндустрія» (ПАТ «Будіндустрія»),
- «Будівельник» (БМУ «ЗЗБК ім. С.Ковальської»),
- **Siltek** (ПрАТ «Термінал-М»),
- «ОмКар» (ТОВ «Омелянівський кар'єр»),
- «Дарниця» (ПАТ «Дарницький ЗЗБК»),
- «Граніт» (ПрАТ «ТНК «Граніт»).

За підсумками групового етапу до півфіналу вийшли лідери двох турнірних груп — «Конструктив» та «Будіндустрія», і команди, що посіли друге місце, — «АвтоБуд» та «ОмКар». У стикових поєдинках фаворити підтвердили свій статус, сформувавши фінальну пару.

Неабиякий настрій та атмосферу свята створили виступи ансамблю народно-го танцю «Джерело», запальні танці дівчат з «Дарницького заводу ЗБК» та музичні подарунки від молодих талантів у перервах між іграми.

Для усіх шанувальників футболу справжнім подарунком стала товариська гра легенд київського «Динамо» та ПБГ «Ковальська»!

Під урочисте запрошення ведучого Олександра Кравченка титуловані футболісти столичного клубу та заслужені працівники ПБГ «Ковальська» вийшли на поле і створили незабутнє футбольне видовище. Погодьтеся, не кожного дня доля дарує можливість зіграти з такими легендами, як Володимир Мунтян, Володимир Трошкін, Володимир Безсонов, Олександр Заваров, Геннадій Литовченко, Юрій Калітвінцев, Іван Яремчук — зірками кількох поколінь вітчизняного футболу.

Динамівці під чітким керівництвом тренера Андрія Андрійовича Біби перемогли із рахунком 3:2, втім, головним у цей вечір був не результат, головною стала ат-

мосфера, яка панувала в залі КПІ. Дружнє спілкування, посмішки і спільне фото — все це атрибути яскравого спортивного свята, організованого ПБГ «Ковальська».

Цей матч вже увійшов в історію корпоративного футболу і ще довго лунатиме гучними заголовками у ЗМІ, обговорюватиметься на тренуваннях та під час роботи на підприємствах.

Можна сказати почесним став вихід команд «АвтоБуд» та «ОмКар» після гри легенд «Динамо» і «Ковальської». Долю матчу і бронзових медалей змагань визначив кращий бомбардир турніру Олексій Дрозд, встановивши рахунок 5:1. Впевнена перемога команди «АвтоБуд».

На поле для фінальної битви вийшли «Конструктив» і «Будіндустрія». Коман-

ди мали можливість відновити сили перед вирішальним матчем. Як виявилось, вже сам по собі фінал повертає до життя навіть найвтомленішу команду. У кожного учасника була своя мотивація на перемогу, проте цього вечора фортуна була на боці команди з Києва. За рахунок дублів Юрія Осоковського, який став найкращим гравцем турніру, та капітана Ігоря Лінського, «Конструктив» здобув впевнену перемогу з рахунком 4:0.

На церемонії нагородження генеральний директор Промислово-будівельної групи «Ковальська» Сергій Пилипенко привітав вболівальників та гравців, відзначивши, що цього року виповнюється 60 років з дня заснування першого підприємства ПБГ «Ковальська».

ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» У НЕЗВИЧНОМУ ФОРМАТІ НА KYIVBUILD-2016

Нетрадиційно зустріла гостей ПБГ «Ковальська» на Міжнародному будівельному форумі KYIVBUILD-2016.

Компанія не тільки оновила корпоративний стиль, демонструючи невпинний розвиток та інноваційні підходи до ведення бізнесу, а й продемонструвала власний арт-об'єкт, створений талановитим українським скульптором Назаром Біликом.

Вже традиційно Група представила ексклюзивну експозицію, демонструючи цього разу новий логотип, схожий на конструктор із будівельних блоків.

Таке перевтілення небезпідставне, адже компанія святкує своє 60-річчя, а тому обіцяє багато цікавих подій упродовж 2016 року.

Однією із несподіванок стала залізобетонна скульптура «Відображення». Цей витвір мистецтва, створений з бетону, металу і композитних матеріалів, викликав захоплення гостей виставки та масу обговорень того, що саме хотів сказати автор роботи. Сам Назар Білик суть скульптури не коментує, адже переконаний, що кожен знайде щось своє у спогляданні на цю роботу.

Один із гостей стенду, Олег Кожуховський, по-своєму інтерпретував цей творчий задум: «Подивіться навкруги. Ми живемо в оточенні бетонних об'єктів. Більшість будинків та споруд буду-

«ГРУПА ПРЕДСТАВИЛА ЕКСКЛЮЗИВНУ ЕКСПОЗИЦІЮ, ДЕМОНСТРУЮЧИ ЦЬОГО РАЗУ НОВИЙ ЛОГОТИП, СХОЖИЙ НА КОНСТРУКТОР ІЗ БУДІВЕЛЬНИХ БЛОКІВ.»

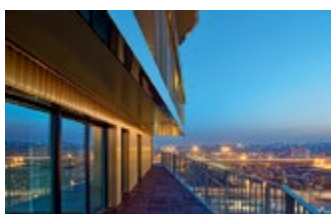
ють з бетону. У цих бетонних нетрях відзеркалюється увесь світ».

Слід також додати, що, крім стенду ПБГ «Ковальська», на форумі було представлено і демонстраційну зону ТМ Siltek.

Спеціалісти розповіли про широкий асортимент сучасних будівельних сумішей та провели із кожним бажаючим майстер-клас з нанесення фарб та штукатурок.

А профільні фахівці Групи «Ковальська» взяли участь у спеціалізованій конференції «Залізобетон у будівництві та архітектурі», що відбулася в рамках виставки.

Так, Петро Попруга, керівник Інноваційно-технологічного центру, виступив з доповіддю про сучасні лабораторії та лабораторне обладнання промислових підприємств, тоді як Сергій Дурицький, головний технолог ТОВ «Бетон Комплекс», доповідав про спеціальні бетони та технологічні рішення у будівництві.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ОБМЕЖЕННЯ

У 2011 році в рамках реорганізації міського простору муніципалітет Парижу постановив, що у XIII окрузі висота житлових будинків не повинна перевищувати 50 м, офісних — 180 м. Оскільки це спальний район, забудовникам довелося шукати оригінальні рішення, аби задовольнити попит на житло та дотриматися обмежень, встановлених владою. Так, компанії Hamonic + Masson і Comte Vollenweider запропонували реалізувати проект багатоквартирного будинку, що складається із двох блоків, закручених у вигляді спіралі. Така конструкція дозволила збільшити число апартаментів та кількість сонячного світла, що потрапляє до помешкань. Між блоками розташували сквер, проте споруда функціонує як єдина будівля.

ПІДХІД АЛЬТРУЇСТІВ

Бюро Tomoyuki Kurokawa Architects спроектувало шести-поверхову монолітну будівлю поблизу Токійського технологічного університету. У ній розташовані офіс архітекторів, резиденції для клієнтів, а також коворкінги для студентів. Оскільки цей район міста вже дуже щільно забудовано, авторам довелося створити об'єкт, не порушуючи інсоляції сусідніх будинків. Форму майбутньої споруди зробили гранчастою, а її боки щедро «поцятковані» вікнами й балконами. Отвори у стінах розміщені, на перший погляд, хаотично. Проте насправді їхнє розташування — результат скрупульозних розрахунків: світло, що потрапляє усередину, проходить наскрізь і просочується до сусідніх будинків. Таким чином авторам проекту вдалося зменшити тінь від нової споруди. Вони хотіли не просто побудувати офіс, а створити багатофункціональний громадський простір. Так, у коворкінгах проходять неформальні лекції, воркшопи та інші освітні заходи. Крім того, тут студенти можуть проектувати, проводити зустрічі, спілкуватися з архітекторами бюро та їхніми клієнтами.

УЗЯТИ В БЕТОННЕ КІЛЬЦЕ

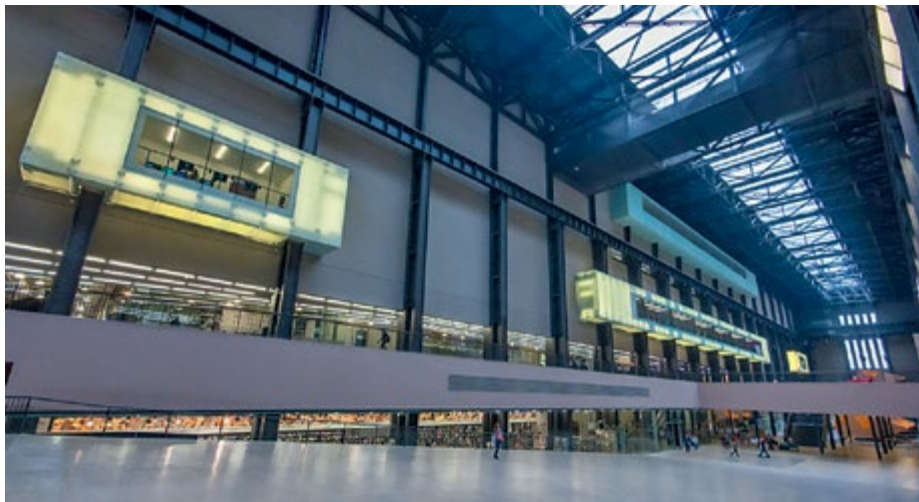
Уже понад 20 років німецький архітектор Томас Бендел займається проектуванням меблів, житлових та комерційних приміщень. Спілкуючись із замовниками він помітив, більшість з них вважає, що бетон — виключно будівельний матеріал, і відмовляється оздоблювати ним інтер'єри. Тож, беручись за розробку власної студії, Томас вирішив зруйнувати стере-

отипи й довести, що бетон може створювати затишок і виглядати стильно. Так, стіни, підлога, стеля і сходи у більшості приміщень залишилися «голими». Сірість інтер'єру квартири «освіжили» панелями із кленової фанери. Кахель, фасад кухні й інші елементи чорного кольору додали інтер'єру таємничості.

Каркас будівлі зведено зі збірного залізобетону: він ніби замикає споруду з півдня на північ, роз'єднуючись над терасою на даху. Фасад облицьовано чорним анодованим алюмінієм. Високі панорамні вікна відкривають господарю й гостям чудовий краєвид на місцеві ландшафти.

НОВИЙ ДІМ ДЛЯ МИСТЕЦТВА

Будівлю колишньої електростанції Bankside у Лондоні уже 16 років займає галерея Tate Modern. Роботу над культовим арт-простором знову довірили швейцарському архітектурному бюро Herzog & de Meuron Architekten. Цього разу необхідно було спроектувати новий корпус галереї. «Ми вирішили поєднати сировинні промислові споруди із вишуканою архітектурою XXI століття», — розповідають автори проекту. Дійсно, нова будівля асиметричної форми ефектно контрастує зі старими паралелепіпедними корпусами електростанції і ніби веде з ними діалог про плинність часу. Зараз проект знаходиться на стадії внутрішнього та зовнішнього оздоблення. Офіційне відкриття заплановано на 17 червня 2016 року. На 22,5 тис. м² будуть розташовані виставкові зали, класи для навчання, майданчики для перформансів, офіси, торговельні приміщення, кімнати для обслуговуючого персоналу та панорамні тераси. Планом також передбачені паркова зона і два сквери.

Ми робимо бетон... і не тільки!

1956–1960

Старт новоствореного «Заводу залізобетонних виробів № 3» був потужним — із самого початку обсяги продукції становили 50 тис. кубометрів залізобетону на рік. І не дивно, адже цей матеріал був вкрай потрібним — у країні було розгорнуто масштабне житлове будівництво. Зокрема, на карті Києва з'явилися такі масиви, як Чоколівка, Дарниця, Відрадний. Цілі квартали було забудовано типовими п'ятиповерхівками без особливих прикрас, адже то був повоєнний час. Проте тисячі людей отримали нове житло, що стало й нашою заслугою.

1966–1970

Завод втричі збільшує виробничі потужності — до 160 тис. кубометрів на рік. На той час це — спеціалізоване підприємство, що об'єднує три типи самостійних технологічних напрямків, різних за принципом виробництва, і має власну лабораторію з розробки нових рецептів бетону. Усе це стало можливим завдяки частковій реконструкції та модернізації заводу. Нові обсяги виробництва практично повністю забезпечують столицю необхідною продукцією для масштабної забудови. Тоді зводять житлові масиви Оболонь та Березняки, будують Республіканський телецентр і Ладжинську ДРЕС, з'являються готель «Славутич» та Палац культури «Україна», автомагістраль Київ-Бориспіль та міст ім. Є. О. Патона.

1976–1980

Як результат невпинного розвитку та вдосконалення з метою максимального задоволення споживчого попиту на залізобетон не лише в столиці, а й поза її межами, на підприємстві будують два надпотужні на той час бетонозмішувальні вузли загальною продуктивністю 1 тис. кубометрів на добу. Також відбувається розширення асортименту продукції заводу. А попит на залізобетон все зростає: споруджують Майдан Незалежності (Площу Калініна), Конtrakтову площу (Червону площу), Московський міст, станцію метро «Оболонь» у Києві, розпочинається будівництво паромної переправи Іллічівськ-Варна та Запорізької АЕС.

1961–1965

Потреба у житлі для людей зростає. Зводять Русанівку — один із перших у світі масивів, повністю збудований на наливних ґрунтах, відділений від берега Дніпра штучним проточним каналом, викладеним бетонними плитами. Цей період також ознаменований появою таких визначних архітектурних споруд, як кінотеатр «Київ», міст Метро, аеропорт «Бориспіль». Починає функціонувати перша гілка метрополітену, яка спочатку мала лише 5 станцій (від платформи «Дніпро» до платформи «Вокзальна»). Звичайно, для будівництва всіх цих об'єктів використовували бетон, у тому числі й вироблений на ЗБК № 3.

1971–1975

На відміну від попередньої «золотої» п'ятирічки, початок 70-х позначився погіршенням економічної ситуації в Україні через згорання реформ. Завод використовує цей період для облаштування: збільшення складських площ для зберігання матеріалів виробництва (піску, щебеню, цементу, арматурної сталі), забезпечення зручного доступу до них з усіх ділянок. При цьому інертні матеріали поставляють на підприємство спеціально прокладеними залізничними коліями, а пісок намівають безпосередньо з Дніпра. Продукцію заводу використовують для спорудження ВДНГ, нових станцій метрополітену («Піонерська», «Жовтнева», «Поштова площа»).

1981–1985

У цей період будують музей Леніна та Арку Дружби народів. Перший секретар ЦК КПРС Ю. Андропов бореться з прогульниками, несумлінними працівниками. Гаслом дня стає: «Усе починається з дисципліни». Та нам такі заохочення не потрібні — 1982 року завод очолює видатна Світлана Ковальська, і робота кипить, працюємо ще з більшим завзяттям. С. Ковальська віддала заводу все своє життя і зробила його найкращим підприємством галузі. Її роботу було відзначено нагородами — орденом «Знак Пошани», званням «Ветеран праці» та «Заслужений працівник промисловості України». А з 1994 року підприємство з гордістю носить її ім'я — «Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської».

1956 рік — час розвінчання культу воздя, бурхливого житлового будівництва та народження нашої компанії. Звісно, тоді ніхто й не здогадувався, що «Завод залізобетонних виробів № 3» перетвориться згодом на потужну групу компаній, у якій працюватиме не одне покоління працівників. Ми робимо бетон... і не тільки! Якщо пройтися містом, можна зрозуміти, що ми створюємо історію, і нам хочеться розказати її вам.

1986–1990

У країні стартує «перебудова», яка невдовзі призведе до глобальних змін та краху державної системи, що віджила своє. Однак будівництво в столиці йде повним ходом — споруджується Планетарій, відбувається реконструкція фунікулера, зводяться нові житлові масиви Харківський та Позняки. Завод продовжує виробляти залізобетон для потреб міста. За будь-яких часів, незалежно від політичного устрою чи економічної ситуації, ми не припиняємо реалізовувати свій потенціал і залишаємося одним із провідних підприємств галузі.

1991–1995

З початком процесу приватизації колектив заводу спершу оформлює оренду, а згодом 14 червня 1995 року на перших загальних зборах акціонерів «Заводу ЗБК ім. Світлани Ковальської» організація орендарів перетворюється на відкрите акціонерне товариство. У ті складні часи, коли більшість підприємств відпускала продукцію в борг, перекривала кредитними коштами, нам вдалося вистояти. Завдяки цьому завод пережив кризу, маючи резерв продукції, а далі почав розвиватися з новою силою. Наші фахівці стажувалися за кордоном, вивчали нові технології та впроваджували їх на підприємстві.

1996–2000

У цей час ВАТ «Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської» стає асоційованим членом холдингу «Київміськбуд» і постійним партнером з постачання бетонних сумішей та залізобетонних виробів на його будівельні об'єкти, а невдовзі виконує функції генпідрядника із зведення житлових будинків, соціальних об'єктів і не тільки. У 1997 році завод виконує перше постачання бетону на заливку фундаментної плити п'ятизіркового готелю Hyatt Regency Kyiv! Ми починаємо використовувати технологію монолітного бетонування для будівництва не лише мостів і тунелів, а й житлових та соціальних споруд. А у 2000 році повністю покриваємо власні потреби в сировині, придбавши ТОВ «Омельянівський кар'єр».

2001–2005

У 2002 році ми створюємо власну торгову марку «Бетон від Ковальської». Розпочато модернізацію, зокрема, впроваджується нове обладнання ELBA для виробництва бетонних сумішей. Їх використовують для будівництва житлових та промислових об'єктів, зведенням яких відтепер займається власне Будівельно-монтажне управління ПБГ «Ковальська». У 2003 році на заводі запроваджують систему менеджменту якості відповідно до міжнародного стандарту ISO 9001:2000, у 2005 році відбувається тотальна реконструкція бетонозмішувальних вузлів, будують нові потужності, що виробляють понад 1 млн кубометрів бетону на рік. Ми беремо участь у реконструкції Хрещатика, Михайлівської площі, Центрального залізничного вокзалу.

2006–2010

У 2007 році за підсумками всеукраїнської рейтингової програми «Гвардія» завод посідає 220 місце серед 500 найбагатших компаній України, а з-поміж виробників будівельних матеріалів ми на 1-му місці! У 2009 році та сама програма віддає Президентові ПБГ «Ковальська» Олександрю Пилипенку 1-е місце серед керівників компаній-виробників будівельних матеріалів, а в загальному рейтингу — почесне 10-е місце! Також нас відзначають у журналі-рейтингу «ТОП-100» та на конкурсі «100 кращих товарів України-2010». Ми тим часом долучаємося до реконструкції НСК «Олімпійський» і успішно підтверджуємо свій професійний статус: за підсумками міжнародного аудиту систем менеджменту якості, охорони навколишнього середовища, професійної безпеки та здоров'я завод отримує відповідні сертифікати серії ISO 9001.

2011–2015

У 2011 році ми встановили новий будівельний рекорд України, виконавши у найкоротший термін заливку фундаментної плити загальним об'ємом 10 тис. куб.м бетону при зведенні Свято-Воскресенського Кафедрального собору УПЦ. Того самого року із застосуванням наших будівельних матеріалів завершено будівництво НСК «Олімпійський», зведено новий міжнародний пасажирський термінал «А» аеропорту «Жуляни», гіпермаркети «Епіцентр», «ЕКО-маркет» у Чернігові, оптовий ринок «Столичний» тощо. Компанію відзначено за підсумками Всеукраїнської премії будівельного ринку IBuild Ukraine — ПБГ двічі отримувала звання «Кращий виробник будматеріалів», посіла 2-е місце в номінації «Надійний забудовник-2014» і стала лауреатом в номінації «Генпідрядник року-2013». Напередодні святкування ювілею ми впевнено дивимось в майбутнє!

Відданість справі

У складі ПБГ «Ковальська» є працівники, які віддали роботі усе своє життя. Наприклад, ПАТ «Завод залізобетонних конструкцій ім. С. Ковальської» працює без зупинки з 1956 року, є найбільшим в Україні виробником бетону і залізобетонної продукції і цього року святкує 60-річчя. Робітникам, які працюють у цехах заводу, безперечно, є чим поділитися з молодим поколінням, адже компанія створювалася і розвивалася на їхніх очах.

МИНУЛЕ І СУЧАСНІСТЬ

Від початку роботи перших цехів заводу минуло багато часу. Колись вони працювали у три зміни, оскільки це були часи соцзмагань, коли п'ятирічку робили за три роки. «У цеху № 1, який був основним з виготовлення залізобетону, самих лише формувальників і кранівників було більше 100 осіб, і процес був безупинним, — згадує Сергій Хохлунов, начальник цеху перекриттів № 1-№ 2. — Ми робили плити перекриття для всіх типових дев'ятиповерхівок (96-та, Т-серія) у Києві: Троєщина, Оболонь, Харківський масив побудовано з використанням саме нашого залізобетону. Пізніше цех був реконструйований і перейшов на виготовлення інших, більш сучасних плит перекриття. Наразі від

старої технології майже нічого не лишилося. Сьогодні ми випускаємо і паркани, і блоки, і палі, і перемички... Є парк піддонів, який переоснащують протягом доби і випускають будь-яку продукцію». Хоча ці цехи найстаріші на заводі і знаходяться в старих будівлях, вони постійно розвиваються, а обладнання — оновлюється. Більшість обладнання датується ще 90-ми роками (нові технології, ФЕМи переважно впроваджують у цеху № 4), але воно у робочому стані і на ньому продовжують виробляти продукцію. Деякі ділянки повністю автоматизовано, решта — працюють, як і раніше, за участю людей. «Вище голови не стрибиш: для того, аби в цеху все було повністю комп'ютеризовано, треба фактично все міняти, — говорить Віталій Довбиш, кранівник цеху № 1 з 16-річним стажем роботи на заводі. — Але ми робимо все, що в наших силах. Наша продукція — балконні плити, сходові марші, перекриття — йде на об'єкти різних міст. Коли замовлень багато, роботу організуємо у 2-3 зміни».

НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ — ЛЮДИ

Людський фактор є однією із найважливіших складових будь-якої колективної діяльності. А люди на заводі ім. С. Ковальської справді чудові. Для них робота, без перебільшення, — другий

дім. Усі відзначають теплий і дружний колектив заводу, причому, як за радянських часів, коли підприємство тільки-но розпочинало свою роботу, так і зараз. «Я іноді дивуюся тому, що до нас приходять такі добрі та гарні люди — їх сюди наче магнітом притягує, незважаючи на те, що робота важка, — говорить Любов Соколюк, машиніст пропарювальних камер, яка працює на заводі вже 36 років, а потрапила сюди випадково: прийшла провідати подругу і залишилася саме через прекрасний колектив. — Усі люди в цеху відповідально виконують свою роботу: одні формують, другі армують, треті розпалюють. Ми, наприклад, завантажуємо сформовані бетонні вироби до спеціальних камер і сушимо їх, випікаємо бетон, як хліб. Цей вид роботи, як і інші, є дуже відповідальним. Тому у нас і старі кадри, і молодь добросовісно працюють, ніхто не сачкує. На кожного можна покласти у будь-який час». Зібраність та згуртова-

Любов Соколюк,
машиніст пропарювальних камер. Стаж роботи на заводі — 36 років.

ність працівників відзначає й Віталій Довбиш: «Ми багато спілкуємося і на роботі, і поза нею, особливо у літній період, коли можна разом поїхати на Дніпро чи поганяти в футбол. А на День будівельника від заводу влаштовують пікнік для працівників. Минулого разу організували прогулянку катером на острові, де гарно відпочили». Традиція колективного відпочинку є логічним продовженням робочого спілкування, адже на заводі вкрай

Сергій Хохлунов,
начальник цеху перекриттів № 1-№ 2, обіймає посаду з 1982 року. Загальний стаж роботи на заводі — 41 рік.

необхідно знаходити спільну мову з колегами — без взаєморозуміння роботи одну справу неможливо.

ЛЕГЕНДАРНА КОВАЛЬСЬКА

Велика заслуга у формуванні згуртованого колективу і самого заводу, який залишався на плаву навіть у найскладніші часи, безперечно, належить сильному керівництву. Працівники-старожили з особливим теплом згадують Світлану Володимирівну Ковальську. Сергій Хохлунов і Любов Соколюк знали її особисто, адже саме Ковальська приймала їх на роботу. «Вона була керівником від Бога, — вважає Сергій Хохлунов. — Ковальська знала на ім'я та по батькові всіх працівників. Вона щодня працювала зранку і допізна. Світлана Володимирівна була ідеалом жінки-керівника: вчила нас розуму, наставляла на правильний шлях, прищеплювала культуру спілкування, допомага-

Віталій Довбиш,
кранівник цеху № 1. Стаж роботи на заводі – 16 років.

ла вирішувати будь-які проблеми. Вона була сильним фахівцем, пройшла шлях від простої пропарщиці і лаборанта до директора заводу, досконало знала виробництво і технології. Віддавала багато сил та здоров'я, у відпустку ходила рідко». А Любов Соколюк зізнається, що завжди хотіла бути схожою на Світлану Володимирівну: «Це була жінка з твердим характером, яка повністю віддавалася роботі, була ви-

можною до себе та інших і водночас дуже доброю і людяною — всім допомагала, переймалася чужим горем. Такого прекрасного керівника, як вона, годі було шукати. У часи, коли з нашого бетону будували цілі масиви Києва і ми були дуже завантажені, вона все тримала в повному порядку, як гарна господиня».

НОВА ЕПОХА

На посту директора С. Ковальську у 90-х роках змінив О. Пилипенко. До того він був головним інженером і гідно продовжив справу: у той час, коли інші заводи закривали, підприємство продовжувало працювати, люди мали роботу і стабільну зарплату. За часів дефіциту на завод привозили м'ясо та молоко, турбувалися про працівників. Тож не дивно, що про керівництво заводу люди говорять зі щирою теплою, повагою та любов'ю, так само, як і про

свою роботу. Попри те, що вона важка, працівники чудово справляються з нею і на здоров'я не скаржаться — підтримують форму: займаються спортом і активно відпочивають. Крім того, на завод приходять чимало молоді. «Зараз у нас загалом молодий колектив, адже багато старих кадрів вже вийшло на пенсію — таких, як я, залишилося зовсім мало, — розповідає Сергій Хохлунов. — Майстри, технологи — здебільшого молоді фахівці, що 3-4 роки тому закінчили інститути. Великий плюс у тому, що на заводі надають службове житло, і молодь вкорінюється тут — заводить сім'ї, народжує дітей». Буває, що діти продовжують справу батьків і переймають у них професійну естафету. А ще є чимало прикладів того, що чоловік та дружина працюють на заводі разом багато років — аж до самої пенсії».

«Якщо робота цікава, завжди робиш її з натхненням, ентузіазмом і захопленням»

Невпинний розвиток і освоєння нових напрямків діяльності — необхідні складові успіху топ-менеджера, такого собі «універсального солдата», який може практично усе. Гарним прикладом є Сергій Гончаренко, керівник департаменту закупівель і контрактної політики ПБГ «Ковальська». За 7 років роботи у компанії він досяг значних успіхів і надалі не планує зупинятися.

Коли Ви прийшли до ПБГ «Ковальська» і чому обрали саме таку сферу діяльності?

Це було у червні 2009 року за запрошенням Олександра Сергійовича. Мою роботу вирішено було розпочати з Омелянівського кар'єру, який на той час був досить відсталим підприємством Групи. Його менеджмент використовував застарілі моделі роботи, і це не влаштовувало керівництво компанії. Потрібно було змінити методи роботи та розвивати власну сировинну базу. На той момент на кар'єрі вже було змонтовано нову лінію ДСЛ-2, однак її експлуатація технічним персоналом підприємства залишала бажати кращо-

го. Кар'єр видавав 70-80 тис. т щебеню на місяць, і ця цифра була катастрофічно малою, порівняно з потребами. Група значною мірою залежала від зовнішніх постачальників. Ці проблеми треба було вирішувати.

Ви почали працювати відразу після закінчення факультету міжнародного бізнесу ІМВ. Як Вам вдалося вибудувати ефективну стратегію, яка дала очевидні результати? Що допомогло в цьому?

Спочатку було дуже важко зрозуміти всі тонкощі гірничої справи, адже моя освіта не зовсім профільна. Я, фактично, 3 роки прожив у Коростені, пра-

цюючи на Омелянівському кар'єрі. І поступово почав розуміти, як відбуваються ці процеси, хто чим має займатися, як має бути організовано роботу і що для цього треба робити. Мої батьки мають інженерну освіту. Мені часто доводилося проводити канікули на їхній роботі, а вдома тільки й розмов було про щебінь, відсів, будівництво. Мабуть, розібратися в усьому допомогли й певні генетичні коди.

Коли цей механізм запрацював, Вам треба було рухатися далі. У Вас уже був досвід, ви мали більше можливостей. Що стало наступним етапом Вашої кар'єри?

Основне питання, яке постає в подібній ситуації перед кожним керівником, — це, звісно, кадри. Батько якось сказав мені мудру річ: «Кадри вирішують усе, або вирішив кадри — і все». Так було і на Омелянівському кар'єрі. Коли ми почали впроваджувати певні зміни, старі працівники дуже опиралися і відкрито заважали роботі. Ми змушені були вдатися до жорстких кадрових рішень.

Який вихід із ситуації Ви знайшли, адже реагувати потрібно було швидко?

Мені пощастило — я познайомився з Таргонським Олегом Миколайовичем, який став соратником, а згодом і близьким другом. Спочатку він обіймав посаду головного інженера на кар'єрі. У процесі роботи ми постійно обговорювали плани та стратегію і в певний момент були готові повністю змінити керівництво підприємства і саму систему. Олег Миколайович став директором кар'єру. Ми закупили нове обладнання, перелаштували старі лінії, на 80%-90% змінили технічний персонал (інженерів, механіків тощо). Тепер пишаємося досягнутим результатом: сьогодні можемо видавати на місяць 150-170 т високоякісного щебеню, яко-

го не знайдеш на інших підприємствах. Ми значно розширили асортимент продукції і підвищили її якість. Майже все обладнання — сучасне, залишилося замінити лише кілька старих модулів. Усе автоматизовано. Нині підприємство живе зовсім інакше, за новими правилами.

Розкажіть про ТНК «Граніт» — це одне Ваше «дітище», яке Ви розвиваєте з моменту його придбання і донині.

Після кількох місяців моєї роботи на Омелянівському кар'єрі я зрозумів, що у будь-якого родовища є певні технологічні або технічні обмеження. Враховуючи те, що компанія активно

«НАЙБІЛЬШ ЦІКАВИМ У ЦІЙ СПРАВІ Є ТЕ, ЩО ВОНА ДОЗВОЛЯЄ ІНАКШЕ ДИВИТИСЯ НА НАШ БІЗНЕС І НА НАС САМИХ.»

розвивається, стало очевидним, що одного Омелянівського кар'єру нам не вистачить, аби задовольнити потреби ПБГ «Ковальська». Я звернув увагу на ТНК «Граніт» і поділився своїми міркуваннями з Олександром Сергійовичем. Близько 5 років ми вели перемовини з власниками щодо її купівлі. І ось наприкінці 2014 року ТНК «Граніт» увійшла до складу Групи «Ковальська». Нами було проведено модернізацію підприємства: за 3 місяці вдалося повністю демонтувати стару лінію і побудувати нову, було замінено всі дробарки та транспортери. Завдяки командній роботі нам вдалося більш ніж у 2 рази збільшити виробничу потужність підприємства, перейти на сучасні фракції (5-10, 10-20, 2-5). Ми придбали тепловоз, відремонтували залізничні колії, встановили два залізничні вагові комплекси, повністю обладнали підприємство сучасними комп'ютерами, встановили сервер для управління всіма процесами, підключили високошвидкісний Інтернет, встановили камери спостереження.

Як вирішували кадрові питання?

З технічною частиною ми розібралися швидко, а згодом розв'язали й кадрові питання. Ми майже повністю змінили інженерний та керівний склад, залишили тих працівників, які хотіли і вміли працювати. Загалом, плани Групи

на 2016 рік щодо виробництва бетону, залізобетону, конструктиву, ФЕМ-ів — амбіційні, і навіть за допомогою двох кар'єрів, які злагоджено працюють, забезпечити потреби буде непросто.

Кому належить ідея створення департаменту закупівель та контрактної політики?

Її запропонував Олександр Сергійович, оскільки його не влаштувала ситуація, що склалася у ПБГ, — у нас велика структура, на кожному заводі є власна служба постачання, і всі розрізнено купують одні й ті самі товари. Вочевидь, якщо їх консолідувати і вийти на ринок з великим замовленням, можна отримати значно кращу ціну та умови.

Як Вам вдається поєднувати роботу на кар'єрах і в центральному офісі, адже обидва напрямки потребують багато часу?

Часу завжди мало, а роботи багато. Але якщо вона цікава, то й виконуєш її з ентузіазмом. Весь секрет в інтересі до своєї справи, і я дійсно встигаю багато.

Як любите проводити вільний час? Чи є у Вас хобі?

Вільний час проводжу у родинному колі. А завдяки моему другу Олегу Таргонському я захопився полюванням та придбав кілька рушниць. Також став цікавитися високоточною стрільбою.

Це допомагає мені забути про робочі проблеми і переключитися, адже, як відомо, найкращий відпочинок — це зміна діяльності.

Ви багато подорожуєте по роботі. Це корисно для розвитку компанії?

Моя основна освіта стала у пригоді, і я почав активно розвивати зовнішньоекономічну діяльність у рамках департаменту закупівель. ПБГ «Ковальська» давно закуповує за кордоном обладнання, сировину, хімію, та зазвичай через посередників, але ж можна й напряму. Ми почали налагоджувати зв'язки з Європою, Азією, Африкою, Америкою. Проаналізувавши все, виявили, що прямі закупівлі за кордоном мають значну вигоду — економію до 30%–50% і більше. Нині купуємо техніку в Європі та Північній Америці, хімічні компоненти для наших бетонів — у Китаї, Кореї, Японії, Південній Африці та Європі.

Що Ви можете назвати найбільш цікавим у справі, яку робите?

Найбільш цікавим у цій справі є те, що вона дозволяє з іншого боку поглянути на наш бізнес і на нас самих. Під час подорожей до інших країн ми відвідуємо різні підприємства, багато вчимося, переймаємо безцінний досвід і створюємо своє. І сьогодні іноземці, які приїждять на наші підприємства, дивуються, наскільки ефективно організовано роботу. Поїздки за кордон дають поштовх до народження нових ідей і проектів, які ми впроваджуємо на підприємствах. Ми стаємо більш ефективними, конкурентоспроможними, інтегрованими до глобального міжнародного простору.

Нова будівельна традиція

На всіх мешканців будинку на Вірменській, 6а чекає подарунок – вони приседають до нової будівельної традиції. У міцному фундаменті новобудови закладено капсулу часу із посланням для нащадків. Вона стане не лише оберегом для всіх власників квартир, а й гарантією професійної відповідальності забудовника.

5 ФАКТІВ У ЦИФРАХ ПРО ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС ПО ВУЛ. ВІРМЕНСЬКІЙ, 6А

- 1 Це **24-й** будинок під брендом «Нерухомість від Ковальської».
- 2 Від будинку: усього 3 хвилини пішки до найближчої станції метро «Вирлиця»; **10 хвилин** по проспекту Миколи Бажана на автомобілі чи на громадському транспорті до правого берега Дніпра, **15 хвилин** — до міжнародного аеропорту «Бориспіль».
- 3 Прибудинкова територія новобудови має **5 складових для комфортного дозвілля**: озеленення, сучасне вуличне освітлення, тротуарні доріжки, спортивний і дитячий майданчики, обмежений доступ до внутрішньої території.
- 4 Поруч знаходяться **3 природних зони для прогулянок на свіжому повітрі**: озеро Вирлиця, Парк партизанської слави та ліс.
- 5 Продумане планування **одно-, дво- та трикімнатних квартир** доповнюють панорамні вікна з неймовірним видовим ефектом.

КВАРТИРА №1

Однокімнатна квартира

Загальна площа	49,72 м ²
Житлова площа	19,34 м ²
① Житлова кімната	19,34 м ²
② Кухня	11,00 м ²
③ Санвузол	5,40 м ²
④ Передпокій	11,28 м ²
⑤ Лоджія застелена	2,70 м ²

В одну ліній шикуйсь!

На кухні квадратної форми найкращим буде розташування меблів в одну лінію. При такому варіанті холодильник повинен стояти окремо, а ось замість традиційної плити можна встановити вбудовані варильну поверхню та духову шафу. Щоб правильно облаштувати кухонний трикутник, розташуйте елементи у такій послідовності: холодильник, мийка, плита. Їх повинна розділяти стільниця. Тоді під час готування страв господині буде комфортно.

Для всього знайдеться місце

Усі сантехнічні елементи (унітаз, умивальник, душова кабінка) та меблі для об'єднаної ванної кімнати варто підбирати компактної форми або ж звернути увагу на кутові моделі. Щоб знайти місце для пральної машини, можна відмовитися від ванни на користь душового куточка.

Шафі — світло

Якщо шафа розташована далеко від вікна, обов'язково продумайте для неї додаткову систему освітлення. Краще використовувати світильники спрямованого світла, що дозволяють змінювати напрямок променів. Так ви завжди зможете підсвітити необхідну вам полицю або ящик.

Більше простору в кухні

Використовуйте лоджію як продовження кухні і облаштуйте там обідню зону. Для цього треба додатково утеплити стіни лоджії та постелити там підлогу з підігрівом. В утепленому просторі лоджії поставте великий стіл або крісло з кавовим столиком – виjde прекрасне місце відпочинку і прийому гостей.

Обідній стіл

Якщо ж обідній стіл буде на кухні, краще щоб це була легка модель, що складається, розташувати її ближче до стіни, а за потреби – пересувати до центру кімнати.

Різні покриття

Щоб відокремити кухню та кімнату, використовуйте для них різне покриття для підлоги. Наприклад, плитку на кухні та ламінат у кімнаті.

Меблі в студію

У квартирі-студії меблі повинні бути максимально функціональними. Біля входу до головної кімнати краще розташувати диван, щоб створити зону вітальні. Ліжко, а з ним і спальну зону потрібно облаштовувати у віддаленому кутку. Чудова знахідка для студії – прості двосторонні стелажі, у них зручно зберігати речі та декор. Розсувні перегородки, ширми, килими – для усього цього за бажання легко знайти корисне застосування у просторі квартири-студії.

КВАРТИРА №2

Однокімнатна квартира

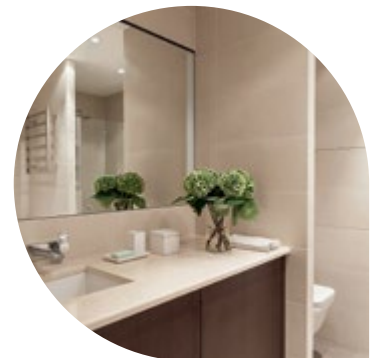
Загальна площа	47,63 м ²
Житлова площа	19,42 м ²
① Житлова кімната	19,42 м ²
② Кухня	11,75 м ²
③ Санвузол	4,71 м ²
④ Передпокій	6,48 м ²
⑤ Комора	1,96 м ²
⑥ Лоджія застелена	3,31 м ²

КВАРТИРА №3

Двокімнатна квартира

Загальна площа	77,81 м ²
Житлова площа	37,61 м ²
① Загальна кімната	18,60 м ²
② Спальня	19,00 м ²
③ Кухня	13,53 м ²
④ Ванна кімната	4,38 м ²
⑤ Туалет	2,04 м ²
⑥ Передпокій	12,93 м ²
⑦ Комора	3,46 м ²
⑧ Лоджія застелена	3,87 м ²

Освітлення в кухні

- Навіть у просторій кухні одного світильника по центру стелі буде недостатньо для комфортного освітлення. Він створюватиме тіні на робочій поверхні. Цього слід уникати, тому над стільницею треба встановити додаткові лампи чи підсвічування. Крім того, окреме джерело світла повинно бути над обіднім столом, у якій би частині кухні він не знаходився.

- Щоб продукти та страви зберігали свій природний колір, для простору кухні слід підбирати лампочки з теплим спектром випромінювання, у жодному разі не жовтим, холодним або кольоровим.

- Для зручності всередині кухонних шаф варто встановити меблеві світильники. Це дозволить завжди добре бачити, що знаходиться на полицях, навіть у її найвіддаленіших куточках.

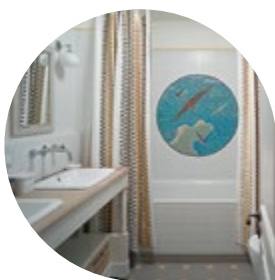
Дзеркало у ванній кімнаті

Щоб ви могли добре бачити своє відображення у дзеркалі ванної кімнати, його верхній край повинен знаходитися на відстані 180 см від підлоги. А якщо дзеркало – частина фасаду навісної шафи або монтується над умивальником, оптимальна висота для його розміщення – 48-61 см над верхнім краєм умивальника.

КВАРТИРА №4

Однокімнатна квартира

Загальна площа	48,06 м ²
Житлова площа	20,45 м ²
① Житлова кімната	20,45 м ²
② Кухня	10,80 м ²
③ Санвузол	4,56 м ²
④ Передпокій	9,27 м ²
⑤ Лоджія засклена	2,98 м ²

Ідеальна форма

Якщо кімната має форму витягнутого прямокутника, скоригуйте простір, зробивши яскравий акцент на одній зі стін. Для цього скористайтеся кольоровими шпалерами чи настінним світильником з незвичайним дизайном.

Усе вирішує колір

Теплий насичений тон зробить маленьку кімнату ще меншою, водночас прохолодна гамма у такому приміщенні візуально розширює простір. Відповідно у просторій кімнаті холодні відтінки можуть викликати відчуття порожнечі, а м'яка тепла палітра створить тут затишок.

Один за всіх

В однокімнатній квартирі важливо грамотно організувати систему освітлення: центральна люстра, лампа на робочому столі, торшер чи бра над спальною зоною. Крім того, зверніть увагу на освітлення кутів кімнати.

Простір ванної кімнати

Невеликій ванній кімнаті пасуватимуть прозорі матеріали – скляні полиці, двері шафок, шторки для ванної. Плитку у такій кімнаті можна покласти по діагоналі підлоги – такий спосіб облицювання візуально збільшить простір. Для стін же краще використовувати плитку невеликого розміру або ж мозаїку. Щоб візуально об'єднати простір, передню панель ванни викладіть тим самим матеріалом, що і стіни.

Зручна шафа

Якщо у невеликій кімнаті буде вбудована шафа для одягу, слід ретельно продумати ергономіку її внутрішнього простору. Там повинні бути полиці різного розміру для всіх необхідних речей, які потрібно приховати. Таким чином, правильно організована шафа підтримуватиме порядок у кількох кімнатах.

Легко прибирати

Загальне правило під час вибору оздоблювальних матеріалів і меблів для кухні: уникайте рельєфних елементів, адже саме тут накопичуватиметься бруд, а щоб їх очистити, потрібно буде докласти зусиль.

Увага на коридор

Якщо у квартирі вузький і довгий коридор, можна умовно розділити його на кілька частин за допомогою комбінації декоративно-оздоблювальних матеріалів. Середню частину коридору виділіть більш світлими відтінками і яскравими джерелами світла. Чудове рішення – розташувати тут дзеркало. Простий спосіб розширити середню частину коридору – замінити звичайні двері широким отвором без полотен. Таке рішення збільшить кількість природного світла і розширить простір.

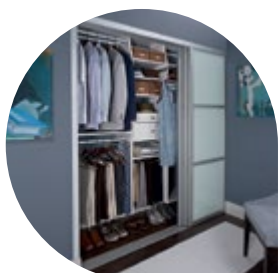
Як використати балкон

На лоджії у кімнаті можна облаштувати оранжерею, домашній спортзал чи міні-кабінет. У будь-якому разі якщо ви збираєтеся часто бувати на балконі у денний час, подумайте над текстилем для вікон. На такому балконі він повинен добре захищати від сонця.

КВАРТИРА №5

Трикімнатна квартира

Загальна площа	102,62 м ²
Житлова площа	55,87 м ²
① Загальна кімната	16,45 м ²
② Спальня	16,16 м ²
③ Спальня	23,26 м ²
④ Кухня	12,38 м ²
⑤ Ванна кімната	4,96 м ²
⑥ Туалет	2,30 м ²
⑦ Передпокій	18,91 м ²
⑧ Лоджія застелена	4,14 м ²
⑨ Лоджія засклена	4,06 м ²

КВАРТИРА №6

Двокімнатна квартира

Загальна площа	63,46 м ²
Житлова площа	31,55 м ²
① Загальна кімната	17,41 м ²
② Спальня	14,14 м ²
③ Кухня	10,60 м ²
④ Ванна кімната	4,22 м ²
⑤ Туалет	2,06 м ²
⑥ Передпокій	11,15 м ²
⑦ Лоджія засклена	3,88 м ²

Мінус люстра

У невеликій спальні люстра продовгуватої форми «забирає» висоту стелі. Її можна замінити світильником компактного дизайну або точковим підсвічуванням.

Квітковий декор

Великі контрастні малюнки на шпалерах або віконному текстилі не будуть на користь інтер'єру маленької спальні. Але якщо дуже хочеться прикрасити таку кімнату зображенням великої квітки, нехай воно буде на покривалі або декоративних подушках.

Диван у кутку

На думку дизайнерів, розставлені по периметру кімнати меблі візуально зменшують її простір. А незадіяна середина приміщення порушує композиційну рівновагу, тому сміливо експериментуйте з формою та розташуванням дивана. Наприклад, оберіть кутову модель.

Розташування меблів

L-подібне розташування меблів у кухні створить функціональний робочий трикутник з плитою, мийкою і стільницею. Як доповнення у вільній від меблів стіні можна встановити барну стійку з відкидним столиком або невеликий круглий обідній стіл.

ЦІНА НА ПАУЗІ

ЧАС КУПУВАТИ КВАРТИРУ

На високій швидкості

За кілька годин можна, наприклад, приготувати обід або прочитати розділ книги. А чи можна звести будинок? Виявляється, можна. Фахівці з усього світу демонструють, що завдяки натхненню, креативності та вдало організованій роботі за лічені години можна побачити новобудову!

MINI SKY CITY

Китайці вже вкотре дивують світ своїми розробками! Йдеться не про новинки техніки, а про Mini Sky City – 57-поверховий хмарочос, який було зведено всього за 19 днів! Це стало можливим завдяки заздалегідь підготовленим конструктивним елементам, а також ідеально спланованій роботі. У житловому комплексі розміщено 800 квартир і безліч офісів, де може розміститися до 4-х тисяч осіб. Важливим є те, що будинок споруджено з використанням «зелених» методів, а також потрійної технології очищення повітря, тому він «дихає» як усередині, так і зовні.

АКТИВНИЙ ДІМ

Австралійська компанія ArchiVloх представила будинок, який не тільки є економічним, а й продукує більше енергії, ніж використовує. Проект створено із застосуванням екологічних матеріалів та сучасних технологій енергозбереження. Особливістю розробки стала «зелена галерея», що розміщена на сонячному боці і захищає влітку від спеки. У цьому будинку є навіть стіна для вирощування овочів. Крім того, його дах повністю покрито захисним ізолявальним трав'яним «кілимом». Це прекрасне рішення для замських будиночків.

НАЙВИЩИЙ РЕКОРДСМЕН ІНДІЇ

Більш ніж 200 працівників в Індії працювали без відпочинку для того, аби за 48 годин спорудити будинок Mohali, який потрапив до Книги рекордів Гіннеса як найшвидше зведена споруда. Також він став найвищою будівлею, оскільки налічував 10 поверхів, що доволі високо для цієї місцевості. Інженери заявили, що технологія побудови є унікальною та економічною. Усі компоненти було попередньо виготовлено спеціально для будинку, включаючи електропостачання, водопровід, санітарну систему та кондионування. Будівельники хотіли продемонструвати, як за короткий час можна спорудити якісну та безпечну будівлю.

ПОРТАТИВНИЙ БУДИНОК HEIJMANS ONE

Фахівці голландської компанії створили будинок, що може допомогти вирішити житлову проблему. Адже в містах мешкає багато людей, які не мають власного житла. Завдяки такому портативному, збірному будинку, обладнаному сонячними батареями, стало можливим заселення людьми мало використовуваних або занедбаних районів, що сприятиме економічному зростанню та позбавлятиме потреби купувати дорогу землю. Для того аби зменшити вартість будинків, їх зводитимуть з перероблених матеріалів.

30-ПОВЕРХОВИЙ ВЕЛЕТЕНЬ

Китайським інженерам вдалося побудувати 30-поверховий готель усього за 15 днів. За словами представників будівельної компанії, готель у місті Чанша провінції Хуань може витримати 9-бальний землетрус. Під час будівництва було використано у 6 разів менше матеріалів, у 5 разів менше електроенергії та застосовано максимальну кількість екологічних матеріалів. Така швидкість зведення висотки здивувала навіть китайців.

ЕФЕКТИВНА ЖИТЛОВА ОДИНИЦЯ HOMESHELL

Дім створено за задумом Річарда Роджерса, британського архітектора, який вкотре доводить, що житло може бути недорогим, енергоефективним і при цьому якісним. Завдяки сучасному інноваційному матеріалу Insulshell будівля є досить великою та міцною. Дім, висота якого три з половиною поверхи, побудували з модулів, які було заздалегідь виготовлено всього за 24 години. Цікавою є універсальність матеріалу Insulshell, адже з цих панелей можна створювати як будинки, так і об'єкти соціальної інфраструктури, такі як заводи та лікарні. Особливість фасаду полягає в його максимальній гнучкості: жодна зі стін не є опорною, тому власники такого будинку можуть робити будь-які перепланування, трансформуючи дім за власним смаком та потребами.

ПІДВІСНА ОСЕЛЯ

Dom'Ur – дім, який можна легко та швидко встановити і розібрати за будь-яких умов, не пошкоджуючи при цьому ані ґрунт, ані дерева. Голландський арборист Бруно де Грун та архітектор Ніколас д'Урсел розробили підвісний будиночок Dom'Ur, дизайн якого поєднує в собі елементи класичного намету та невеличкого будиночка на дереві. Ідея полягає в тому, щоб використовувати внутрішній простір лісу між деревами. До речі, для того, аби зібрати такий екологічний будиночок, що має досить комфортний вигляд, потрібно зовсім мало часу.

ГОТЕЛЬ ARK HOTEL

Цей 15-поверховий готель «Ковчег» у місті Чанша було побудовано без застосування будь-якої важкої будівельної техніки усього за 5 днів. Під час будівництва вже на готовому фундаменті встановили заздалегідь підготовлені колони та інші деталі. Завдяки цьому готель називають «екологічно безпечним». Крім того, на місці будівництва майже не залишилося відходів. Таке будівництво характеризується на лише значною економією енергії та матеріалів, а й неабияким заощадженням коштів.

ВІЛЛА ЗА 3 ГОДИНИ

У Китаї усього за 3 години завдяки новітнім 3D-технологіям збудували повноцінний двоповерховий будинок. Віллу було споруджено на окремих модулях, які виготовлено на фабриці, включаючи внутрішнє оздоблення та комунікації. Крім того, будинок вирізняється високою термоізоляцією, тому в ньому не спекотно влітку і не холодно взимку. Також він має здатність витримувати землетрус з магнітудою 9 балів, не боїться вогню та води. Можна обирати будинок зі стінами, покритими текстурою, подібною до мрамору, дерева чи граніту.

HABITAT FOR HUMANITY INTERNATIONAL

Міжнародна організація Habitat for Humanity International займається будівництвом доступного житла для малозабезпечених сімей у всьому світі. Величезна команда разом з місцевими добровольцями побудувала вже більше 300 000 будинків у 100 країнах світу. У 2002 році їй вдалося встановити рекорд і звести житловий будинок за 3 години і 24 хвилини. Завдяки тому, що будівельники вміло розподілили роботу та з допомогою великої кількості добровольців це було зробити не важко. За цей час не просто збудовано каркас, але й встановлено сантехніку та проведено інші комунікації.

Невідомі стежки

Пам'ятаєте слова Володимира Сосюри: «Любіть Україну, як сонце, любіть, як вітер, і трави, і води...» Її неможливо не любити, таку неймовірну, красиву і тендітну. Ми зробили добірку маловідомих місць, які остаточно переконують вас у цьому!

1 КАЗКА В ЛЕСЬКОВО

Недалеко від Києва, у селищі Леськово, збереглася справжня краса архітектури — палац Даховських. Про це місце на Черкащині мало хто знає, але воно справді варте того, аби його відвідати.

Даховські були досить заможними людьми, які мали багато власності на території України. Господарями Леськово вони стали ще на початку XIX ст., і саме це володіння вважається справжньою перлиною. Місцеві навіть розповідають легенду, що Даховські створили його на кшталт уманського парку «Софіївка», аби втерти носа Потоцьким. Головним аргументом на користь цієї гіпотези є те, що посередині річки Конели є маленький острів, який дуже схожий на острів Коханья у Софіївці. Зрештою цей факт можна вважати малоймовірним, адже на той час Софіївка Потоцьким уже не належала.

Ще один цікавий факт: виявляється, що Даховський страшенно не любив пиятику і різними методами боровся з цією шкідливою звичкою у селищі. На початку XX ст. він відкрив чайну під назвою «Товариство тверезих», в якій безкоштовно роздавали чай та цукерки селянам.

Палац у Леськово створено в стилі англійської готики. І це не дивно, адже Даховські були справжніми англоманами, особливо син господаря Тадеуш. Він тривалий час мешкав у Європі, вивчав там архітектуру та інженерно-будівельну справу, а повернувшись до України, почав активно займатися перебудовою палацу та створенням англійського ландшафтного парку. І вийшло дійсно красиво. Така собі казка в центральній Україні.

2

ЦЕРКВА КАНЕВСЬКИХ

У селі Воскресенське, що у кількох кілометрах від Переяслав-Хмельницького, розташована досить незвичайна напівзруйнована церква. Дуже дивно, але до сьогодні про неї немає документальної інформації. За розповідями жителів, ця церква була частиною великого маєтку дворян Каневських.

Споруду відносять до XVII ст. Церква належить до типу давніх ротондальних храмів. Ротонда має башню, що майстерно викладена з цегли, а із західного боку до неї прилягає масивна двоповерхова прибудова, схожа на тамбур, яку виконано в стилі класицизму. Цікаво, що під фронтоном є фриз, прикрашений низкою загадкових мальтійських хрестів. На жаль, малюнки фресок не збереглися, але специфіка архітектури дійсно вражає. Вона тяжіє більше до костельної. Відвідати це місце потрібно обов'язково, бо саме тут можна відчутти вишуканість та дух українського дворянства.

3 ПАЛАЦ РУМ'ЯНЦЕВА-ЗАДУНАЙСЬКОГО

Поміж мальовничих сіл Вишеньки та Черешеньки на березі Десни збереглася неперевершена споруда минулих років. Обидва населених пункти належали колись графу Рум'янцеву-Задунайському, який захоплювався архітектурою. Під час спорудження своїх численних маєтків він надавав їм казковий та водночас величний вигляд.

Неймовірний палац було побудовано спеціально до приїзду Катерини II. Розташований на пагорбі над ставком та оточений густими деревами, замок вдало вписався в ландшафт і нагадував середньовічну будівлю. Рум'янцеву-Задунайському вдалося поєднати елементи класицизму, готики та східної архітектури. Декоративні башні прикрашають фасад, симетричні переходи оригінально розходяться дугами від центру до бокових флігелів. Палац досі захоплює своїм масштабом та архітектурною романтикою.

Грандіозне архітектурне чудо було зруйновано через його невдалий продаж. Син Рум'янцева продав палац поміщику Судієнку, проте згодом передумав. Для того, аби розірвати договір, він вирішив розібрати половину палацу. У радянські часи на території садиби влаштували дитячий табір. Навіть сьогодні в старовинній будівлі розташований оздоровчий табір. Тож до замку вас можуть і не пустити, а от помилуватися розкішним фасадом та мальовничим краєвидом ніхто не завадить.

4 ЗАТОПЛЕНА ЦЕРКВА У РЖИЩЕВІ

У невеличкому містечку Ржищів Київської області, розташованому на березі Канівського водосховища, є справжня краса — Свято-Преображенський храм. Цей шедевр виконано в стилі українського бароко. Унікальний він тому, що знаходиться на острівці посеред води. Важко повірити, але колись тут було українське село Гусинці, прикрасою та гордістю якого була старовинна церква, побудована ще в XIX ст. Під час спорудження водосховища вода поглинула село, однак церква вціліла. Тривалий час храмом ніхто не цікавився, про нього просто забули. Маленький острівець обростав очеретом, а церква — легендами. Подейкують, що на церковні свята звідти лунав гучний дзвін. Його було чути й під час густого туману, що допомагало рибалкам знайти дорогу додому.

Час та руйнівна сила стихії не могли не позначитися на церкві, вони перетворили її на руїну. Досить довго дістатися до церкви можна було лише човном, а взимку люди ходили до церкви по кризі. Але ані вода, ані час не змогли знищити пам'ятку. Храм реставрували, а до острівця спорудили місток, завдяки якому люди можуть вільно потрапити до церкви.

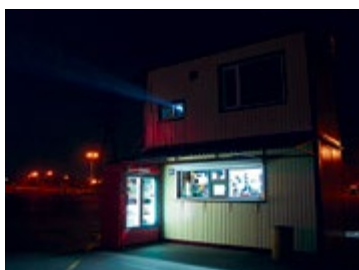
Відстань від столиці до цього чарівного місця становить близько 80 км, а доїхати до нього можна по трасі Київ-Канів.

У ФОКУСІ: ВИСТАВИ, КОНЦЕРТИ, РОЗВАГИ

Як весело та з користю провести дозвілля? Для того, аби ви не гаяли свого часу на пошуки, ми підготували добірку найцікавіших місць і яскравих подій цієї весни. Вам лишається прихопити із собою гарний настрій та поринути у світ розваг.

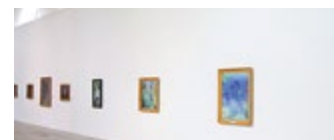
АВТОКІНОТЕАТР

Є досить цікавий спосіб надати процесу перегляду кіно чогось нового та незвичного — відвідати автокінотеатр. Щоденно під відкритим небом на стоянці, яку спеціально облаштовано для перегляду фільмів, на екрані розміром 10 x 20 м демонструють новинки кіно. Вам потрібно лише налаштувати приймач на потрібну хвилю і насолоджуватися переглядом кіно.

МІЖНАРОДНИЙ «КНИЖКОВИЙ АРСЕНАЛ»

Напередодні Всесвітнього дня книги й авторського права у «Мистецькому Арсеналі» відбудеться VI Міжнародний «Книжковий Арсенал», що об'єднає книголюбів та поціновувачів мистецтва. Виставка-ярмарок пройде з 20 по 24 квітня. Місія заходу – сприяння розвитку українського літературно-мистецького середовища та книжкового ринку. Цей захід збере під одним дахом письменників і культурних діячів, музикантів і художників, політиків і бізнесменів. Проект, що поєднає мистецтво та літературу, включає події для людей будь-якого віку і сфери зацікавлень. А якщо ви в пошуках нової книги для читання – ви обов'язково повинні зазирнути на цей фестиваль.

«ЖЕНИХИ»

«Женитьба, или Совершенно невероятное событие в двух действиях» — п'єса, яку написав М. Гоголь. Комедія розповідає про те, як четверо побитих життям женихів залицяються до доньки купця Агафії Тихонівни. Дивакуваті образи, які створив Гоголь, відображають дійсність, де соціальна сатира тісно взаємодіє з гротеском, а персонажі є діаметрально протилежними. Гостру комедійну лінію підтримуватимуть такі актори, як Володимир Горянський та Руслана Писанка. На глядачів чекає захоплива вистава на дві дії з бездоганною акторською грою у поєднанні з прекрасним музикальним супроводом та розкішною хореографією. Ви маєте побачити цей шедевр!

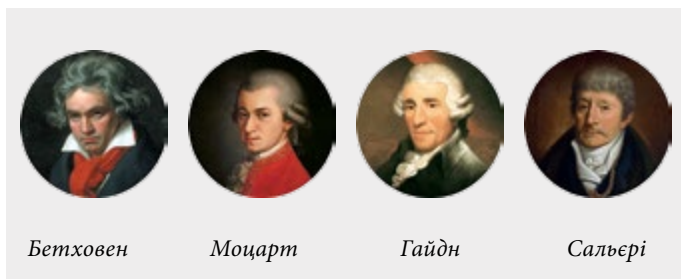
ВИСТАВКА «РЕМІНІСЦЕНЦІЯ»

Ремінісценція – один з видів творчих взаємовпливів, який полягає у взаємодії окремих елементів з творчості попередників. Це можуть бути мотиви, образи або навіть цілі деталі. Особливістю таких робіт є те, що їхня творча реформація має бути глибоко переосмисленою і набути нового змісту. Відомий український художник Ігор Елісеєв ознайомить вас зі своїм баченням прекрасного. Ви вирушите у подорож, де є дивовижні пейзажі, незвичайні люди та емоції, які вас не залишать байдужими. Митець у своїх картинах торкається чуттєвого, занурює нас у найпотаємніші спогади, що змушують серце битися швидше. Нові враження та приємний шлейф минулого допоможуть по-новому поглянути на мистецтво. Ви не пожалкуєте!

ВЕЧІР ВІДЕНСЬКОЇ КЛАСИКИ

У своєму звучанні класична музика об'єднує надбання минулого та невідомі простори майбутнього, що зливаються у чуттєву картину миттєвої сучасності. Відвідайте концерт найкращих представників віденської школи — Вольфганга Амадея Моцарта, Людвіга ван Бетховена і Йозефа Гайдна. Мандрівка до культурного світу Австрії подарує низку геніальних творів, без яких неможливе осмислення класичного мистецтва. У складі концерту беруть участь 42 провідні музиканти найкращих Національних оркестрів Києва, Хор хлопчиків та юнаків КССМШ ім. Лисенка. Диригент — Михайло Мороз. Завітайте 27 і 28 квітня до Жовтневого палацу і насолоджуйтеся прекрасним!

Бетховен

Моцарт

Гайдн

Сальєрі

У ВИРІ МУЗИКИ

У Домі кіно 10 квітня о 20:00 відбудеться справжня феєрія — концерт для роля з оркестром, присвячений музиці ХХ сторіччя. Цього вечора ви почуєте джаз та класику, музику, написану у неймовірну епоху великих відкриттів, справжнього кохання та чуттєвої літератури. Усе, що так старанно намагалися піднести письменники у своїй творчості, ви відчуете через мелодію. Музика американських, французьких, італійських, латиноамериканських, українських та інших композиторів звучатиме у виконанні одного з найкращих оркестрів — «Виртуози Києва» та піаніста Олексія Боголюбова.

Подаруйте собі подорож у неповторну епоху та пориньте у вир емоцій!

НІНО КАТАМАДЗЕ & INSIGHT

Якщо ви — поціновувачі прекрасної та чуттєвої музики, то вам дуже пощастило, адже у Києві 26 травня о 19:00 відбудеться концерт чарівної Ніно Катамадзе & INSIGHT. Це довгоочікуваний та незвичайний виступ! Ніно Катамадзе & INSIGHT презентують новий альбом, робота над яким проходила в Берліні. Звучатимуть знайомі хіти, а також нові глибокі, яскраві та проникливі композиції. На вас чекає чудовий вечір філософської музики та майстерної імпровізації. Музика, створена Ніно Катамадзе & INSIGHT, — це шедевр поза будь-якими рамками та обмеженнями, що символізує життєву енергію.

Спорт для справжніх чоловіків

У народі кажуть: «У здоровому тілі — здоровий дух». Тож не дивно, що навіть дуже заклопотані люди знаходять час для тренувань у спортзалі. А коли тренажери набридли, варто звернути увагу на бойові мистецтва — у глибині душі до них небайдужий будь-який чоловік. Одним із найбільш популярних нині вважають ММА. Про те, що це за боротьба, чим вона цікава та корисна, розповість Анатолій Мороз, комерційний директор ТОВ «Бетон Сервіс» ПБГ «Ковальська», який тренується у спортклубі «Аурум».

ДОДАТИ АДРЕНАЛІНУ

Змішані бойові мистецтва (ММА — від англ. Mixed Martial Arts) іноді помилково називають боями без правил. Але насправді це не так — правила, звісно, є. Так, заборонено удари в пах, шию, потилицю та хребет, тицяти пальцями в очі, викручувати суглоби. А ще не дозволяються «рибацькі крючки» — атака пальцями незахищених місць. Також обмежено удари головою та больові прийоми. ММА — різновид боротьби, історія якого розпочалася із давньогрецького панкратіону. Він принагідно запозичив чимало елементів зі східних (джиу-джитсу, муай тай, карате) та інших (бойове самбо, бокс) єдиноборств. Нині ММА поєднує в собі безліч технік, шкіл та напрямків, і ця електичність робить його дуже сучасним. Крім того, приваблює його максимальна наближеність до реального бою. «Кожен спорт чимось обмежений, наприклад, у вільній боротьбі ти поклав противника на спину і виграв», — зазначає Олександр Дудочкін, тренер спортклубу «Аурум». — Тут же справа

чим не закінчується. Це апогей усього, на що ти спроможний, прояву себе як бійця». Певно, саме з цієї причини ММА є одним із видів спорту, який дуже швидко розвивається, про що свідчать популярність трансляцій боїв та гонорари бійців, а також зростання кількості людей, які займаються цим видом боротьби, у тому числі і в Україні.

АУРА «АУРУМ»

Одним із молодих, але перспективних та популярних спортклубів Києва, який практикує ММА та бойове самбо, є «Аурум». Рік тому його заснував тренер Олександр Дудочкін, який тривалий час займався цими видами боротьби і був учнем Євгена Кравченка. Упродовж 7 років він викладав у спортклубі «Гермес», а потім вирішив створити власний клуб. Олександр вчить своїх підопічних усьому, що вміє, і щасливий, коли відчуває їхню вдячність та свою значимість. З-поміж людей, які приходять до клубу, він одразу уміє розгледіти того, хто потенційно може ста-

Анатолій Мороз,

комерційний директор
ТОВ «Бетон Сервіс»
ПБГ «Ковальська»

ти чемпіоном. Для цього важливими є як суто спортивні якості (рухливість, координованість), так і психологічні (впевненість у собі, спрямованість на результат). Але, звичайно, спортивні нагороди — це не головне, за чим приходять до клубу. «Зал — це один із небагатьох острівців у сучасному світі, де не має значення, який у тебе статус, достаток чи родичі, — підкреслює тренер. — Коли ти чесний, то тебе поважають, а коли обманюєш і боїшся, то ні. Тут досягають успіху тільки власними силами, тут можна довести, хто ти є». У залі всі рівні. Сюди приходять, аби забути свої проблеми та зосередитися на бою, тут можна відчутти п'яний смак свободи і віру в себе: ти можеш домогтися цього сам! А вже на цьому підґрунті, маючи силу та волю, можна багато чого досягти і в інших сферах життя — бізнесі, кар'єрі.

Коли ти чесний, то тебе поважають, а коли обманюєш і боїшся, то ні!

БУТИ ЧОЛОВІКОМ

Ще один важливий аспект тренувань — можливість по-справжньому проявити свою мужність, терпіння та завзятість. Тут закладаються та заохочуються істинно чоловічі особистісні якості, яких так не вистачає у наш час. Тому чоловіків буквально тягне сюди — навіть після важкого робочого дня. «Я звик регулярно тренуватися, — каже Анатолій Мороз. — Якщо затримався на роботі, я все одно шукаю час позайматися, їду до іншого клубу, але від своїх планів не відступаю. Для мене спорт — це чудовий спосіб розслабитися, скинути негативні емоції. Це значно корисніше, аніж випивка в барі. Ти не лише підтримуєш гарну фізичну форму, але й розвиваєш такі якості, як терпіння та наполегливість. Це допомагає мені приймати правильні бізнес-рішення: зважувати все, брати паузу, коли необхідно. Також я намагаюся бути гідним прикладом для свого сина, показую йому, як важливо бути сильним і відповідальним». Анатолій зазначає, що публіка у клубі різнопланова: є і топ-менеджери, і п'ятирічні малюки. Заняття завжди починається з напутніх слів тренера, який дбає про всіх своїх підопічних. Коли на тренування приходять справжні «зірки» (віце-чемпіон світу з ММА, чемпіон Європи з бойового самбо), вони поведуть себе так само, як і решта членів клубу, завжди готові допомогти порадою, навчити цікавим прийомам.

ЛАСКАВО ПРОСИМО!

Спорту вік не завада, тому до клубу приходять як літні чоловіки, так і дошкільнята. Звісно, до кожного має бути свій підхід. Дорослих спортсменів треба мотивувати багато і наполегливо тренуватися, особливо якщо на меті — участь у престижних змаганнях, здобуття чемпіонського титулу, а можливо, й професійна спортивна діяльність, що дозволяє непогано заробляти. А для непосидючих дітей, які максимально відкриті для розвитку рухових якостей, важливою є постійна зміна діяльності, щоб інтерес до боротьби не згасав. І досвідчений тренер здатний дати всім усе необхідне. Єдине, що не рекомендує, — серйозно займатися боротьбою дівчатам, все-таки це не жіноча справа. Тренування проходять кілька разів на тиждень. Час занять не обмежений, а пробне заняття — безкоштовне. Для спортсменів, які беруть участь у змаганнях і отримують нагороди, є свої преференції: так, той, хто виграв майстерський турнір або представляє клуб на чемпіонатах, може не платити за тренування півроку чи навіть рік.

Клуб «Аурум»

вул. Фрометівська, 2, корпус 6
(заняття проходять в залі МАУП)
тел. (050) 445-82-82

Вартість місячного абонементу — 500 грн.

Дні тренувань — понеділок, середа, п'ятниця

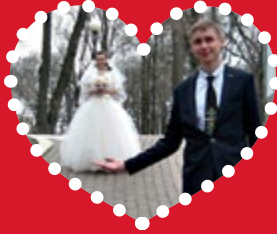
Шановні колеги!

Нехай прийдешні дні дарують багато радості і щастя, благополуччя, достаток і втілення усіх задумів.

Вітаємо молодят!

ТОВ «Бетон Комплекс»

Весілля відбулося
12.03.2016

Ротберг

Дарина

Артем

Вітаємо щасливих батьків!

ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Ахмедов Віаді Вагіфович,
виконроб, донька Ельвіра (19.01.2016)
Завальний Юрій Павлович,
бетоняр, син Євген (03.11.2015)
Черниш Сергій Романович,
монтажник сантехсистем, донька
Анастасія (30.10.2015)
Усаченко Сергій Миколайович,
майстер, син Іван (07.01.2016)

ПАТ «Будіндустрія»

Примаченко Денис Федорович,
дозувальник компонентів бетонних
сумішей, донька Аліна (24.02.2016)

ПрАТ ТНК «Граніт»

Дяченко Ігор Олександрович,
черговий з ремонту устаткування, син
Матвій (08.01.2016)

ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Юхимович Дмитрій Миколайович,
машиніст, син Микола (02.02.2016)

ТОВ «Бетон Комплекс»

Бугаєнко Артем Андрійович,
інженер-конструктор, син Євген
Бугаєнко Олена Олександрівна,
інженер-конструктор, син Євген
(30.01.2016)

Вітаємо ювілярів!

ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»

Вітаємо з 60-річчям

Каплюк Галина Дмитрівна
03.02.1956 — прибиральниця
Бездень Леонід Миколайович
05.01.1956 — машиніст компресорних
установок
Поліщук Володимир Олексійович
02.01.1956 — монтажник санітарно-
технічних систем і устаткування

Вітаємо з 50-річчям

Гриб Ірина Олександрівна
25.03.1966 — голова профспілки
Вілкова Любов Олександрівна
21.03.1966 — моторист
бетонозмішувальних установок
Мусієнко Анатолій Петрович
10.03.1966 — слюсар-сантехнік
Ковриженко Анатолій
Миколайович
01.01.1966 — водій
Кулініч Світлана Дмитрівна
22.03.1966 — зварник арматурних
сіток та каркасів
Коваль Станіслав Іванович
27.02.1966 — оператор мийної
установки

Якубін Олексій Іванович
30.01.1966 — бетоняр
Олійник Юлія Володимирівна
15.03.1966 — плиточник
Бухал Світлана Анатоліївна
13.01.1966 — провідний фахівець
з виробництва
Ковтун Віталій Олександрович
11.02.1966 — начальник дільниці
Статкевич Геннадій Вікторович
29.01.1966 — геодезист

Вітаємо з 40-річчям

Шундрик Костянтин Петрович
24.03.1976 — головний електромеханік
Плюхов Ігор Віталійович
06.02.1976 — бетоняр
Бологов Сергій Павлович
06.03.1976 — електромонтажник

Вітаємо з 30-річчям

Романенко Руслан
Васильович
21.02.1986 — оператор складально-
пакувальної машини
Петренко Олександр
Володимирович
20.03.1986 — оператор складально-
пакувальної машини

Євстратенко Валерій Анатолійович
30.01.1986 — арматурник
Гайдай Петро Петрович
14.03.1986 — слюсар-ремонтник
Губа Олександр Павлович
04.02.1986 — машиніст бульдозера
Немилович Олександр
Костянтинович
30.03.1986 — майстер
Овчар Олександр Анатолійович
06.01.1986 — інженер-будівельник
Терещенко Євген Анатолійович
26.01.1986 — електромонтажник
Ковальов Олександр
Володимирович
14.01.1986 — електромонтажник
Жомірук Валентин
Олександрович
06.02.1986 — бетоняр

ПрАТ ТНК «Граніт»

Вітаємо з 60-річчям

Ільчук Михайло Михайлович
14.03.1956 — водій

Вітаємо з 30-річчям

Вигівський Юрій Михайлович
13.02.1986 — електрослюсар

ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Вітаємо з 60-річчям

Титорчук Віктор Васильович

17.02.1956 — водій

Стрельченко Володимир

Олександрович

07.03.1956 — водій

Воробей Василь Федорович

15.02.1956 — машиніст

автомобільного крана

Белкін Олександр

Володимирович

23.03.1956 — водій

Вітаємо з 50-річчям

Головач Михайло Володимирович

31.03.1966 — головний інженер

Панчук Анатолій Вікторович

14.02.1966 — водій автотранспортних

засобів з функціями експедитора

Гуменюк Геннадій Михайлович

07.03.1966 — водій

Олексієнко Олександр

Михайлович

12.01.1966 — водій

Вітаємо з 40-річчям

Сальчук Віталій Михайлович

25.01.1976 — водій

Вітаємо з 30-річчям

Шило Олег Олександрович

12.02.1986 — водій

Конічев Максим

Сергійович

25.02.1986 — водій

Шакіров Олександр

Олександрович

08.01.1986 — механік

автомобільної колони

ТОВ «Бетон Комплекс»

Вітаємо з 60-річчям

Берлов Віктор Іванович

06.01.1956 — водій

Морозюк Віктор Валеріанович

08.01.1956 — електрозварник

ручного зварювання

Радіонов Григорій

Володимирович

05.03.1956 — електрозварник

ручного зварювання

Вітаємо з 50-річчям

Іванченко Сергій Миколайович

24.01.1966 — арматурник

Потужний Анатолій

Володимирович

18.02.1966 — вантажник

Гальчук Віктор Павлович

09.03.1966 — електрозварник

ручного зварювання

Вітаємо з 40-річчям

Латко Валентина Іванівна

22.01.1976 — менеджер з постачання

Ужман Микола Іванович

02.01.1976 — формувальник залізобе-

тонних виробів та конструкцій

Вітаємо з 30-річчям

Шевченко Андрій

Олександрович

04.01.1986 — оператор пульта

керування

Юшкевич Олександр

Юрійович

16.01.1986 — конструктор

Кузнецов Дмитро Сергійович

10.02.1986 — водій навантажувача

Мунчак Дмитро Володимирович

24.02.1986 — комерційний директор

Вітаємо з 20-річчям

Дейнега Євген Анатолійович

30.01.1996 — електрозварник

ручного зварювання

Гавриш Леонід Сергійович

28.03.1996 — електрозварник

ручного зварювання

ПАТ «Будіндустрія»

Вітаємо з 60-річчям

Галенко Тамара Олексіївна

07.02.1956 — начальник відділу кадрів

Кузнецов Микола Михайлович

22.02.1956 — слюсар-ремонтник

Вітаємо з 40-річчям

Негода Ніна Іванівна

21.01.1976 — юристконсульт

Вітаємо з 30-річчям

Ващенко Юрій Миколайович

01.02.1986 — зварювальник

ПАТ «Дарницький ЗЗБК»

Вітаємо з 60-річчям

Нагорна Лідія Сергіївна

10.02.1956 — кранівник

Вітаємо з 50-річчям

Каліновський Володимир

Миколайович

04.01.1966 — столяр 5-го розряду

Кучинська Валентина

Миколаївна

15.01.1966 — контролер

ТОВ «Омелянівський кар'єр»

Вітаємо з 60-річчям

Калинюк Віктор Миколайович

26.01.1961 — столяр

Скаківський Віталій

Броніславович

20.03.1961 — машиніст дробарки

Вітаємо з 50-річчям

Борисевич Катерина Петрівна

05.01.1971 — люкова

Таргонський Олег Миколайович

25.01.1971 — директор підприємства

Стуженко Юрій Миколайович

29.03.1971 — електрозварник

Анікеєв Лев Борисович

31.03.1971 — слюсар

Вигівський Олександр

Леонідович

31.03.1971 — ст. оператор

Вітаємо з 40-річчям

Галась Сергій Іванович

13.02.1986 — електрозварник

Вітаємо з 30-річчям

Тесленко Максим Ігорович

07.03.1991 — слюсар

ПрАТ «Термінал-М»

Вітаємо з 40-річчям

Клімова Наталія Василівна

02.03.1976 — провідний інженер

Вітаємо з 30-річчям

Калінченко Василь Миколайович

10.02.1986 — інженер

ТОВ «Бетон Сервіс»

Вітаємо з 75-річчям

Ріщеньська Ніна Яківна

10.01.1941 — прибиральниця

Вітаємо з 50-річчям

Корноух Микола Олексійович

02.03.1966 — слюсар-ремонтник

Вітаємо з 40-річчям

Яцина Віктор Петрович

23.01.1976 — транспортувальник

Каракеян Руслан Гарегінович

08.03.1976 — арматурник

Вітаємо з 30-річчям

Нестеров Олександр

Віталійович

11.01.1986 — завантажувач-

вивантажувач сировини

ЗАЛІЗОБЕТОННИЙ АРГУМЕНТ

БЕТОН
ВІД КОВАЛЬСЬКОЇ

BETON.KOVALSKA.COM